

Πατριαρχικό Τρισάγιο για τον Μακαριστό Τυρολόης

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Χθες, Τετάρτη 7 Αυγούστου 2019, το απόγευμα, η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος χοροστάτησε κατά την Ιερά Ακολουθία του Μικρού Παρακλητικού Κανόνα προς την Υπεραγία Θεοτόκο που τελέστηκε στο Ιερό Παρεκκλήσιο των Αγίων Αναργύρων, του Γηροκομείου των Φιλανθρωπικών Καταστημάτων Βαλουκλή.

Στη συνέχεια ο Οικουμενικός Πατριάρχης ετέλεσε Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτου Τυρολόης και Σερεντίου κυρού Παντελεήμονος, ο οποίος εκοιμήθη χθες, λίγο μετά τις 2 μ.μ., σε ηλικία 90 ετών

Ο μακαριστός Ιεράρχης εκοιμήθη ειρηνικά, στην Ιερά Μονή Βλατάδων, την οποίας για μακρό χρονικό διάστημα διετέλεσε Ηγούμενος, έχοντας στο πλευρό του τον διάδοχό του και πνευματικό ανάστημά του, Επίσκοπο Αμορίου Νικηφόρο.

Η εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού Ιεράρχου θα ψαλεί την Παρασκευή, 9 Αυγούστου, στις 11 π.μ., στην Ι.Μονή Βλατάδων, όπου και θα γίνει ο ενταφιασμός του.

Ακολουθεί το επίσημο βιογραφικό του μακαριστού Ιεράρχου του Οικουμενικού Θρόνου:

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τυρολόης καί Σερεντίου, υπέρτιμος καί ἔξαρχος Θράκης, κ. Παντελεήμων (Ροδόπουλος), ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τό ἔτος 1929, ἔνθα καί ἔλαβε τήν ἐγκύκλιον καί μέσην ἐκπαίδευσιν. Ἐσπούδασε Θεολογίαν εἰς τό Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἐχειροτονήθη Διάκονος τό 1952 καί Πρεσβύτερος τό 1954. Παρηκολούθησε μεταπτυχιακάς Θεολογικάς σπουδάς εἰς τά Πανεπιστήμια Λονδίνου καί Ὁξφόρδης (1954-1957) καί Φραγκφούρτης Γερμανίας (1957-1958), ὑποβαλῶν ἐναίσιμον διατριβήν εἰς τό Πανεπιστήμιον Ὁξφόρδης μέ θέμα «Τό Εὐχολόγιον τοῦ Σεραπίωνος» καί ἔλαβε τόν μεταπτυχιακόν τίτλον Β. Litt. Ἐκλήθη εἰς Ἑλλάδα καί διωρίσθη Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καί Προϊστάμενος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Τό 1958 ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί τό

1960 ἐξελέγη Ὑφηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ὑφηγητής ὢν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀνέλαβε τήν Σχολαρχίαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Βοστώνης καί τοῦ Κολλεγίου αὐτῆς (1963-1966). Τό 1968 ἐξελέγη Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης εἰς τήν ἔδραν τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καί τῆς Ποιμαντικῆς. Διετέλεσε Συγκλητικός τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1976-1977) καί Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς αὐτοῦ Σχολῆς (1977-1978). Ἐκλεγείς ὑπό τῆς ὀλομελείας τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν τοῦ ἰδίου Πανεπιστημίου διετέλεσεν Ἀντιπρύτανις καί Πρύτανις αὐτοῦ (1981-1983).

Παραλλήλως πρός τά καθήκοντά του ὡς Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης, ἀνέλαβε τήν Κοσμητείαν τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Μπαλαμάντ, τόσον ἐν Λιβάνῳ (1972-1975), ὅσον καί ἐν Θεσσαλονίκη (1975-1979), ὅπου μετεκινήθη αὕτη λόγω τοῦ ἐν Λιβάνῳ πολέμου. Διωργάνωσε τήν Σχολήν αὐτήν καί ἐπέτυχε τήν ἀναγνώρισίν της ὡς ἀνωτάτης Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς, τόσον ὑπό τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τοῦ Λιβάνου, ὅσον καί ὑπό τῶν Ὁρθοδόξων Θεολογικῶν Σχολῶν τῆς Ἑλλάδος. Τό ἔτος 1974 ἐξελέγη Μητροπολίτης Τυάων, μετατεθείς βραδύτερον (1977) εἰς τήν Μητρόπολιν Τυρολόης καί Σερεντίου. Ἀπεστάλη ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν Ρώμην, ὡς παρατηρητής εἰς τήν Β΄ Βατικάνειον Σύνοδον (1964), ὡς καί εἰς ἄλλας ἐκκλησιαστικάς ἀποστολάς. Διετέλεσε μέλος πολλῶν Διεθνῶν Θρησκευτικῶν Ἐπιτροπῶν καί Ὁργανώσεων καί μετέσχεν εἰς πολλά συνέδρια καί συναντήσεις διεκκλησιαστικοῦ ὡς καί ἐπιστημονικοῦ χαρακτήρος. Ἐξελέγη Πρόεδρος τό 1982 τῆς Διεθνοῦς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας Δικαίου τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν καί ἀπό τοῦ 1991 εἶναι ἐπίτιμος Πρόεδρος αὐτῆς. Ἦταν ὁ Ὁρθόδοξος Συμπρόεδρος τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Θεολογικοῦ Διαλόγου μεταξύ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί Παγκοσμίου Συνδέσμου Μετερρυθμισμένων Ἐκκλησιῶν καί Πρόεδρος τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κατ' ἔτος ἐν τῷ πλασίῳ τῶν Δημητρίων διοργανουμένων ἐν Θεσσαλονίκη ἐπιστημονικῶν συμποσίων, μέ γενικόν θέμα «Χριστιανική Θεσσαλονίκη».

Διετέλεσεν Ἡγούμενος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Βλατάδων (1984-2012), Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος Πατερικῶν Μελετῶν (1985-1989) καί Ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ (1989-2012). Ἦταν τιμητικόν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Βιέννῃ Ἰδρύματος Pro-Oriente, συγγραφεύς βιβλίων καί ἄρθρων ἐπί θεμάτων Κανονικοῦ Δικαίου, Λειτουργικῆς, Ποιμαντικῆς, διεκκλησιαστικῶν σχέσεων καί ἄλλων. Ἐτιμήθη δι' ἐκκλησιαστικῶν, ἀκαδημαϊκῶν καί πολιτειακῶν διακρίσεων. Ἦταν ἐπίτιμος διδάκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Βοστώνης καί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Σιμπίου Ρουμανίας. Προσκληθεῖς ἐδίδαξε σειράν μαθημάτων εἰς τήν Θεολογικὴν Ἀκαδημίαν

Μίνσκ τῆς Λευκορωσσίας καί εἰς τήν Θεολογικήν Σχολήν τοῦ ἐλευθέρου πανεπιστημίου τῆς πόλεως αὐτῆς. Ἐδίδαξεν ἐπίσης σειράν μαθημάτων εἰς τήν Θεολογικήν Σχολήν τοῦ Πανεπιστημίου Πρέσοβ τῆς Σλοβακίας.